

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τὸν ἔκτον διατρέχουμεν καὶ δέκατόν μας χρόνον
καὶ μένει πάλιν ἔδρα μας ἡ γῆ τῶν Παρθενώνων.

Ἔτος χίλια κι' ἐννιακόσα
κι' ἡ φυλὴ μας πάντα δρῶσα.

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — δὲ καὶ τὼ φράγχα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὁμως μέρη — δέκα φράγχα καὶ ἑστὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῇ
πρὸς δύο εἰκοσάφραγχα, κι' ὁποιος ἀπ' ἐξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Εἰκοστὴ τοῦ Μαΐου κι' ἐβδόμη,
νέοι τώρα θὰ 'βγοῦν Ἀστυνόμοι.

Ἑπτακόσα κι' ἐννέα
καὶ δὲν ἔχομε νέα.

**Ἐπιτροπὴ τῶν Μπόερς σοβαρὰ
κι' ὁ Φασουλῆς μὲ κράνος καὶ φτερά.**

Καλῶς τοὺς Μπόερς τοὺς κλεινοὺς,
τοὺς περιπλανωμένους,
ποῦλθαν νὰ 'δοῦν τοὺς οὐρανοὺς
τοῦ πολεμάρχου γένους.

Καλῶς τοὺς Μπόερς καὶ τοὺς Μπούρς, ποῦ φθάνουν κι' ἐδῶ
[πέρα,
νὰ μεσολαθῶμε κι' ἐμεῖς ἑστὴν Ἑγγλιτέρα,
καὶ πᾶν τὸν πόλεμο, νὰ βασιλεύσ' εἰρήνη,
καὶ καλλιτέρου μέλλοντος ἀξίους νὰ σὰς κρίνη.

Πολλοὺς 'γυρίσατε, γονυπετεῖς ἐπέσατε,
καὶ τοὺς μεγάλους καὶ μικροὺς τοὺς ἐπαρακαλέσατε,
τίποτα δὲν ἔκαναν γιὰ σὰς τοὺς Ἀγγλομάχους,
ἔρχεσθε τώρα καὶ σ' ἐμᾶς, τῆς νίκης τοὺς βατράχους.

Δὲν 'δαλιέξατε καιρὸ νάλθητε κι' ἐδῶ πέρα,
ἐκτὸς ἂν ἤλθατε καὶ σεῖς
λάτραι τῆς χώρας τῆς χρυσεῖς
πάρετε τῶν Ἀθηνῶν τὸν καθαρὸν ἀέρα.

Ἐμεῖς τὴν μεσολάθῃν γυρεύομε τῶν ἄλλων,
Ἐμεῖς ἑστὸς Πρέσβεις τρέχομε Δυνάμεων μεγάλων,

καὶ κάθε τόσο τίκι τὰς τῆς πόρταις των κτυποῦμε
τὰ ντέρτια μας νὰ 'ποῦμε.

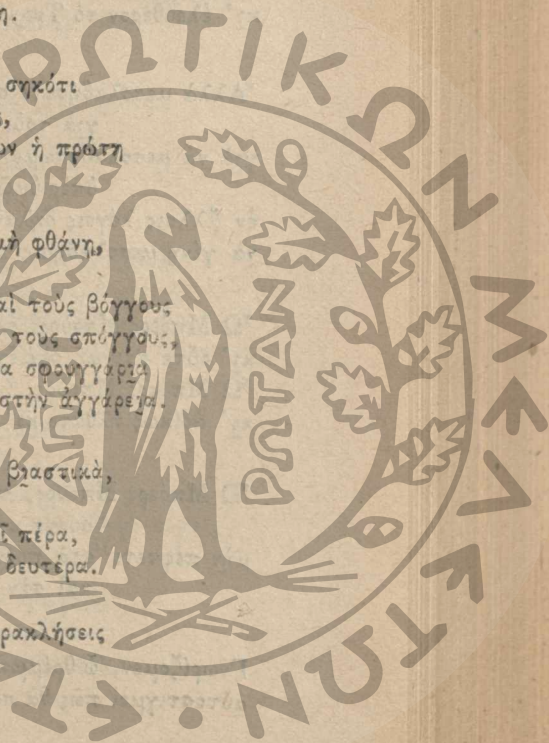
Ἐκεῖν' ἡ φίλη μας Τουρκιὰ
μᾶς κάνει νταβατοῦρι,
καὶ κάθε τόσο χαστουκιὰ
μᾶς δίνει μὲς ἑστὴ μούρη.

Τόσον καιρὸ μᾶς ἔπρηξε πλεμόνια καὶ σηκότι
μ' ἐκείνας τὰς συμβάσεις,
κι' ἀρχίζ' ἡ μεσολάθῃς τῶν Πρέσβων ἡ πρώτη
μὲ τόσας παραστάσεις.

Κι' ὥσάν ἡ μεσολάθῃς ἡ πρώτη νὰ μὴ φθάνη,
τῆς Πύλης τὸ Ντιδάνι
μὲς ἑστῶν διοργανώσεων τῆς φούραις καὶ τοὺς βόγγους
φορολογεῖ τὰ λάδια μας, τὰ σῦκα μας, τοὺς σπόγγους,
καὶ μᾶς ἀφίνει, φίλοι Μπούρς, κατάξερα σφουγγερία
νὰ βάζωμε ξεκάλτσωτοι τοὺς σκύλους ἑστὴν ἀγγαρεία.

Ξαναρχиноῦν κτυπήματα ἑστῆς πόρταις βραστικά,
μεγάλὰ γονατίσματα καὶ διπλωματικά,
νὰ τεμενάδες ἀπ' ἐδῶ καὶ τοῦμπας ἐκεῖ πέρα,
κι' ἀρχίζει μεσολάθῃς τῶν Πρέσβων δευτέρα.

Καὶ τώρα φθάνετε καὶ σεῖς μὲ τόσας παραλήσεις
μὲς ἑστὰς μεσολαθήσεις,

ζητούντες μεσολάβησιν ἡμῶν τῶν θερμοαίμων
πρὸς παῦσιν τῶν πολέμων.

Βεβαίως ἔπρεπε κι' ἐμεῖς
νὰ σᾶς παρηγορήσωμεν,
καὶ τῆς 'δικῆς μας συνδρομῆς
νὰ μὴ σᾶς ὑστερήσωμεν.

Γνωρίζω φιλελληνισμὸς πῶς μέσα σας κοχλάζει
καὶ νίκας ἀλαλάζει,
καὶ τὸ νομα τὸ φλογερὸν
τῆς χώρας τῆς ἡρώικης
πῶς ἀντηχεῖ νυχθημερὸν
εἰς τὰ βουνὰ τῆς 'Αφρικῆς.

Γνωρίζω πῶς ἡ δόξα μας κι' ἀπάνω σας βαρύνει
κι' ὁ Κροῦγερ σ' ἓνα λόγο του γιὰ νὰ σᾶς ἐνθαρρύνῃ
βροντῶν σᾶς ὑπενθύμιζε τὰς πάλαι Πλαταιάς,
τῶν Μαραθῶνων τρόπαια καὶ μάχας κραταιάς.

Γνωρίζω, Μπόρες ἀγαπητοί, πολέμων θιασῶται,
πῶς ἂν ὁ Κροῦγερ τότε
δὲν ὑπενθύμιζε πρὸς σᾶς ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων
τοὺς ἄθλους τῶν 'Ελλήνων,
τόσο κουράγιο βέβαια καὶ μένος δὲν θὰ 'δείχνατε,
μὰ μὲ τὸ πρῶτο βόλι
γιὰ σίγουρα θὰ 'ρίχνατε
τῆς πανοπλίας ὅλοι.

Γνωρίζω τὴν ἀνδρείαν σας καὶ τὸ πολὺ σας μένος
πῶς 'στῶν Ρωμῶν τὸ φείλετε τὸ τροπαιοῦχον γένος,
ἐλπίζω δὲ πῶς μ' αἰσθημα θερμῆς εὐγνωμοσύνης
ἀγάλματα θὰ στήσετε τῆς νέας Ρωμαιοσύνης
'στὴν Μαίφιγγ, 'στὴν Γιοχαννενμπουργ, 'στὸν λόφον τῆς
[Μαγνίουμπας,
δοξάζοντες τὸν γέροντα τῆς Κορδονοκαλούμπας.

Γνωρίζω τὴν ἀγάπην σας, τὴν πρὸς ἡμᾶς στοργὴν,
κι' ἔπρεπε μεσολάβησις κι' ἐκ μέρους μας νὰ γίνῃ
μήπως καταδαμάσωμεν τῶν 'Αγγλῶν τὴν ὀργὴν
κι' ἐλεύθερον τὸ Τρανσβαῖλ ὡς πρότερον νὰ μείνῃ.

'Αλλὰ μεσολάβηστε σεῖς πρῶτα 'στὴν Εὐρώπην
γιὰ τοὺς γνωστοὺς δρομεῖς,
γιὰ νὰ μεσολάβησωμεν θερμώτατα κατόπιν
ὑπὲρ ὑμῶν ἡμεῖς,
ἐν ἄλλοις λόγοις δηλαδὴ μετὰ θερμῆς δεήσεως
νὰ γίνῃ μεσολάβησις ἀντὶ μεσολάβησεως.

'Ω Μπόρες Μπόρες, δὲν ξέρετε τί ρέψιμο τραβοῦμε,
κι' οὔτε στιγμή δὲν ἔχομε γιὰ νὰ μεσολαβοῦμε.
'Ω Μπόρες Μπόρες, ἡ χώρα σας δεινῶς ἐπαπειλεῖται,
κι' ἀδίκως ἤλθατε κι' ἐδῶ καὶ μᾶς παρακαλεῖτε.

'Ω Μπόρες Μπόρες, τῆς πόρταις μας ἀδίκως τῆς κτυπᾶτε,
σύρτε κι' ἄλλοι νὰ πᾶτε,
μὴν πέφτετε 'στὰ πόδια μας, τοὺς πόνους σας μὴ λέτε,
καὶ σὰν παιδιὰ μὴν κλαῖτε.

Γνωρίζομεν, ὦ θρέμματα περιλαλήτων βράχων,
αὐτοστιγμὴ πῶς θὰ σωθῇ τοῦ Τρανσβαῖλ ἡ χώρα

μὲ μίαν μεσολάβησιν ἡμῶν τῶν Τουρκομάχων,
ἀλλὰ τί νὰ σᾶς κάνουμε; καιρὸς δὲν εἶνε τώρα

Τῆς νίκης τὰ σαράβαλα
ἔχουν δουλειαὶς καὶ ντράβαλα,
διατηρηταῖς ἔχομε,
'στοὺς ξένους Πρέσβεις τρέχομε,
ὁ φίλος μας ὁ Τουρκαλᾶς
ντακάπο μᾶς 'μπαγλάρωσε,
κακὸς μᾶς ἐγίνε μπελάς,
κι' ἄλλαις δουλειαῖς μᾶς 'σκάρωσε.

Αὐτὸς τὸ κέφι 'χάλασε κάθε Γκισοῦρ ἀχμάκη
καὶ 'στὸν καφὲ γιὰ ζάχαρι μᾶς ἔβαλε φαρμάκι,
συμβάσαις μὲς 'στὸ Βόσπορο
'γινήκανε κουρέλια,
καὶ μὲ τὸν περονόσπορο
'ρημάζανε τὰμπέλια.

'Οργάνωτὰς προσιμένοι
νὰ 'δοῦμε τί θὰ γένουμε,
μὲ χίλια τόσα σκάνοι,
προβιθασμοὺς θὰ κάνουμε,
σπαλέταις θὰ φορέσωμε,
τῆς μύγας θὰ βαρέσωμε.

'Ω Μπόρες Μπόρες, ἂν ἤλθατε 'στῆς νίκης τὴν κοιλίαν,
μὰ τῆς μεσολάβησεως ἀφήτε τὴν ἐλπίδα.
'Πῆτε 'στὸν ἄλλο τὸν ντουινᾶ
τὸν πόνο σας τὸν φλογερὸ,
'στὴν παρακάτω γειτονιά
κι' ἐμεῖς δὲν ἔχομε καιρό.

'Ω Μπόρες κι' 'Αφρικάνδερς, τοῦ κάκου μὴ λιμάρτε
'στῶν ἄθλων τὸ λημέρι,
ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα μὴ πέρα μόνο πᾶρετε
καὶ σύρτε σ' ἄλλα μέρη.

Μακρὰν ἐκ τῆς 'Ελλάδος, μὴν εἰσθε παλαβοί,
παύσατε πῦρ πολέμου φρικώδους κι' ἀνηκούστου...
τὸ κράτος μας σᾶς λέγω πῶς δὲν μεσολαβεῖ
'στῶν ἄλλων τοὺς πολέμους, πρὸ πάντων 'στοὺς 'δικούς.

Καὶ ποῖος σᾶς εἶπε 'στὸ φτερό νὰ σηκωθῆτε, μπόροι,
καὶ μὲ παιδιὰ καὶ γέρους;
δὲν ξέρετε πῶς οἱ μικροὶ δὲν παίζουν κλωτσοσκουφι
μὲ τοὺς μεγαλειτέρους;

Γιὰτί καὶ σεῖς ἀρπάξατε 'στὰ χέρια τῆς λεπίδας;
τάχα γιὰτί τὸ 'κάνατε; γιὰ νὰ σᾶς 'ποῦν νταβῆς;
γιὰ νὰ σᾶς βλέπουν νεκροὺς ἐπάνω τῆς ἀσπίδος
καὶ νὰ σᾶς λένε φρόνημα πῶς ἔχετε πατρίδος;

Καὶ τώρα ποῦγινε γιὰ σᾶς πολὺμηνος κουβέντα,
τί 'καταλάβατε μ' αὐτὸ, βρὲ βλάκες μὲ πατέντα;
κι' ἂν σήμερα πολεμιστὰς σᾶς λέγουν τιμημένους
κι' ἂν τᾶρματὰ σας ἀκούσαν ἀφθόνους τοὺς ἐπαίνους,
ἀλλὰ τὴν μεσολάβησιν ὑπὲρ τῶν νικημένων
τὴν ἀπορρίπτουν παμφηφεὶ μετὰ πολλῶν ἐπαίνων.

Δὲν ἦτο προτιμότερον νὰ μὴ γενῆτε θύματα,
νὰ λείπουν πατριωτισμοὶ καὶ τόσ' ἀνδραγαθήματα.

παρὰ μ' ἐκείνους τοὺς Τζῶν Μπούλ ν' ἀνοίξετε δουλειαὶς
καὶ νάλλθουν νὰ χαλάσουνε τῆς δόλιας σας φωληαῖς;

Δὲν ἦτο προτιμότερον τῆς πρώτης εὐτυχίας σας
νὰ ζῆτε τὰς ἡμέρας,
καὶ νάχετε τοὺς θησαυροὺς καὶ τὰ χρυσωρυχεῖα σας,
παρὰ πολέμων γέρας;

Τί τάχα θὰ κερδίσετε μὲ τοῦτο τὸ βραβεῖον
εἰς τὸν κατόπιν βίον;
τώρα θὰ μείνετε πτωχοὶ μὲ τοὺς ἐπαίνους μόνον
ἡρώικων ἀγώνων,
καὶ θὰ γνωρίζετε καὶ σεῖς, ἀνδρεῖοι νικημένοι,
ὅτι μ' ἐπαίνους μοναχὰ στομάχι δὲν χορταίνει.

Κι' ἂν σᾶς φωνάζουν γίγαντας κι' ἀρειμανίους 'Αρηδες,
μὲ τοῦτο ποῖον ὄρελος καὶ πρέπουσ' ἀμοιβή;
κι' ἂν σᾶς ὀνόμαζαν λαγούς καὶ πρώτους φοβητσάρηδες,
τί τάχα θὰ 'παθαίνατε, βρὲ Μπόρες παλαβοί;

Κλαῖω τὴν κουταμάρα σας, τοῦ Κροῦγερ τὴν βλακείαν,
ποῦθελε πόλεμο κι' αὐτὸς σ' αὐτὴ τὴν ἡλικίαν,
καὶ 'στὰ καλά καθούμενα τοῦ 'κάπνισε νὰ κἀνῃ
τὸν πολεμάρχο τῶν Ρωμῶν, τὸν γέρο Ντεληγγάννη.

Μὰ τέλος πάντων, φίλοι Μπόρες, ἀφοῦ τὸν ἐκηρύξατε,
πῶς 'στὴν ἀρχὴ τὴν ράχην σας 'στοὺς 'Αγγλοὺς δὲν εἰδείξατε,
ἀλλὰ τυρλῶς ἐπέσατε 'στὸν ἄνισον ἀγῶνα

τὸ σφύζον αἷμα χύνοντες σταγόνα πρὸς σταγόνα,
καὶ βλακῶδως ἐμάχεσθε πρὸς πολεμίους γαῦρους,
πρὸς τοὺς πεζοὺς, πρὸς τοὺς ἵππους, καὶ τοὺς ἵπποκентаύρους;

Κι' ἐμεῖς, ὦ Μπόρες, πρὸ καιροῦ τὰ δόντια μας ἐτοίξαμε
κι' ἐλέγαμε μὲς 'στὴν Σταμπούλ νὰ φᾶμε κοκορέτσι,
καὶ τοῦ Σουλτάνου τῆς Τουρκίας τὸν πόλεμο 'κηρύξαμε,
καὶ τὰ σπαθιά 'γυμνώσαμε, μὰ δὲν ἐκάναμ' ἔτσι.

'Αλλ' ἐπειδὴ 'σάν φρόνιμοι μὲ θούρια 'στὰ χεῖλη
'πετάξαμε τὸ κράνος,
εὐθὺς ἐμεσολάβησαν ὑπὲρ ἡμῶν οἱ φίλοι,
καὶ πρῶτος ὁ Σουλτάνος.

'Αν ὅμως εἴχαμε κι' ἐμεῖς τῶν Μπόρες τὴν ζευσεχία,
κι' ἂν τότε 'πολεμούσαμε 'στ' ἀλήθεια τὴν Τουρκίαν,
θὰ 'έλέγαμε τὸν κύρ 'Ετεμ 'στὸν Παρθενῶνα 'ἀπάνω
καὶ σήμερα δὲν θάχαμε 'δικὸ μας τὸν Σουλτάνο.

Δὲν ἦτανε καλλίτερα νὰ 'φεύγατε καὶ σεῖς,
καὶ σὰν κι' ἐμεῖς θρασεῖς
ἀπάνω 'στὴν πατούσα σας νὰ 'γράφατε μιά 'μέρα
τὸν Ρόμπερτς καὶ τὸν Κίτσενερ κι' ὅλη τὴν 'Εγγλιτέραν;

Χίλιαι φοαῖς καλλίτερα μὰ δονατὴ φευγάλα
παρὰ πολέμου μακελειῶ καὶ ξαφνικὰ μεγάλα.
Τὼρ' ἀκριδὰ πληρόνετε τὴν ἀφθαστὴ σας τρέλλα
μὲ τόσα σύρε κι' ἔλα,

κι' αὐτοὶ ποῦ σὰς ἐθαύμασαν, παιδιὰ τροπαιοφόρα,
θὰ σὰς οἰκτεῖρουν τώρα.

Ἀπὸ παντοῦ θὰ ὀδῶχθε σὰν δοῦλοι, σὰν ζητιάνοι,
καὶ τοὺς Τιτᾶνας τῶν βουνῶν θὰ περγελάσουν νάνοι,
κι' ὅλος ὁ κόσμος ὁ κριτῆς
μακρὰν θὰ μείνῃ ξένος,
κι' ὁ στέφανος τῆς ἀρετῆς
θὰ πέσῃ μαραμμένος.

Ὁ γέρο Κροῦγερ ἔμαθα πῶς τῶστριψε μὲ τρόπο
καὶ πάει σ' ἄλλον τόπο.

Κι' ἐγὼ γι' αὐτὸν τὸν Πρόεδρο, γι' αὐτὸν τὸν δυστυχῆ
τονίζω πόνου μέλος,
κι' ἐκεῖνο ποῦπρεπε θαρρῶ νὰ κάνῃ 'στὴν ἀρχή
τὸ 'φύλαξε 'στὸ τέλος.

Εἰς τὸν γέρο μπουνταλᾶ,
ποῦ χρωστᾷ 'στὴ Μιχαλοῦ,
χαιρετίσματα πολλὰ,
κι' ἄς μὴν πάῃ τῶρ' ἄλλου,
ἀλλ' ἄς ἔλθῃ 'στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ 'βρῇ τὸν Θεωδωράκη
νὰ τὰ 'ποῦν ἓνα χεράκι.

Καὶ 'στῆς Κηφισσιᾶς τὴν χλόην ὑπὸ τὰς σκιὰς πλατάνων
μὲ τὰς αὔρας τῶν ζεφύρων
μέσα σὲ σωροὺς στεφάνων
καὶ πολεμικῶν λαφύρων
νὰ θυμᾶται μεγαλεῖα, τοὺς Τζῶν Μπουλ νὰ ταλανίζῃ,
καὶ μὲ τὸν 'δικό μας γέρο βόρειον νὰ κοπανίζῃ.

Κι' ὁ 'δικός μας στρατηλάτης, ποῦχει κόψῃ τὸνα χέρι,
τριαντάφυλλο τῆς ὥρας 'στὸν 'δικό σας νὰ προσφέρει,
καὶ 'στὸν Κροῦγερ νὰ ψελλίξῃ μὲ τὸ στόμα τὸ στωμύλον :
«γέρος ἔδωκε σὲ γέρο τριαντάφυλλον μὲ φύλλον»,
ὁ δὲ Κροῦγερ νὰ τὸ βάζῃ
'στὸ σουρτούκο του μὲ νάζι,
κι' ὁλοένα νὰ παρλάρουν καὶ νὰ στρώνουνε πετσέτα
καὶ περίπατο νὰ βγαίνουν καθὼς λὲν ἀλαμπρατσέτα.

Καλῶς ἤλθατε 'στὸ κράτος τοῦ λαοῦ τοῦ κεχηνότος,
κι' ἔμαθα μετὰ χαρᾶς
πῶς ὁ Κροῦγερ εἶνε πρῶτος
'Αφρικάνδερς ταλλαράς.

Κι' ἄς ἔλθῃ μὲ τὸ χρυσάφι,
ποῦ γεννοῦν χρυσωρυχεῖα,
μέσα σὲ Ρωμηῶν ἐδάφη,
ποῦ σκορπίζετ' εὐτυχία.

Ἄς μᾶς ἔλθῃ 'στὰς Ἀθήνας μὲ τὴν ντάμα του μαζί
καμμιὰ Τράπεζα ν' ἀνοίξῃ καὶ κανένα μαγαζί,
ν' ἀναλάβῃτὰ Σφαγεῖα, τὰ τοσοῦτον ρυπαρά,
κᾶν τοὺς δρόμους μας νὰ στρώσῃ, κᾶν νὰ φέρῃ τὰ νερά,
μετοχὰς Σιδηροδρόμων κι' Ἐργοληψιῶν νὰ πάρῃ
καὶ τὴν Μπόρσα κάθε τόσο νὰ σηκώνῃ 'στὸ ποδάρι.

Ἐμαθα, γενναῖοι Μπόερς, μετὰ λύπης μου πολλῆς
πῶς ἡ σύννευος τοῦ Κροῦγερ εἶναι τῆς παλῆας σχολῆς,
ὅτι ξερεὶ μαγειριὸ
καὶ σπητιοῦ νοικοκυριό,
δὲν τῆς λείπει τὸ βελόνι,
καθαρίζει τὰ ντουλάπια,

καὶ τοῦ γέρου τῆς μπαλόνει
τὰ βρακιά καὶ τὰ τσουράπια.

Λένε πῶς καὶ ρόκα νέθει
σὰν κανένα λαδικό,
καὶ μονάχη τῆς ἀλέθει
τὸν καφφὲ τὸν τακτικό.

Πέστε τῆς λωιπὸν κι' ἐκείνης κάθε προστυχιά ν' ἀφῇ
κι' ἄρον ἄρον νὰ μᾶς ἔλθῃ 'στὸ Ρωμαίικο νὰ ζήσῃ,
τοῦ σπητιοῦ τῆς τὴν κουζίνα
νὰ ξεχάσῃ τώρα πιά,
καὶ νὰ μάθῃ 'στὴν Ἀθήνα
'λίγο τρόπο κι' ἀνθρωπιά.

Νὰ ζητῇ χειραφεσίαις κι' ἄλλα τέτοια τοῦ συρμοῦ,
ν' ἀλωνίζῃ μέρα νύκτα μέσα 'στὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ,
νὰ λιγώνεται γιὰ λούσα σὰν τῆς ἄλλαις τῆς τσακίστρα
μὲ παζάρια καὶ μὲ σκέρτσά τοὺς ἐμπόρους νὰ σταυρώνῃ,
κάθε τόσο νὰ τῆς στέλλουν ἀποδείξεις ἢ μοδίστραις,
κι' ὁ καὺμένος τῆς ὁ γέρος σὰν σκασμένος νὰ πληρώνῃ.

'Στὸ κρεβάτι τῆς ἀπάνω νὰ τῆς φέρν' ἡ καμαριέρα
μεσημέρι τὸν καφφὲ,
καὶ νὰ γίνῃ τοῦτ' ἄ φέ
μιά γερόντισσα τῆς μόδας, Μπαμζομφᾶ καὶ Πρίμα Σέρα.

Νὰ ξεχάσῃ γηρατεῖα, νὰ γενῇ φωτιά καὶ λαύρα,
τάσημένα τὰ μαλλιά τῆς νὰ τὰ βάρῃ μαῦρα μαῦρα,
νὰ ξαπλώνῃ 'στῆς πολτρόναις σὰν γαϊδάρᾳ 'στὸ γρασίδι
καὶ 'στὰ μοῦτρα τῆς νὰ βάζῃ μὲ τὴ φουκτα τὸ φτεριστό
καὶ ποδήλατο νὰ μάθῃ μέσα 'στ' ἄλλα πράγματα,
κι' ὅποιον εὐρῇ νὰ τὸν ρίχνῃ
καὶ τῆς ἀντζαῖς τῆς νὰ δείχνῃ
τώρα 'στὰ γεράματα,
καὶ καθέναν νὰ φερμάρῃ τῆς κυρούλας μας τὴν ἀντζα,
ποῦ 'λησμονήσῃ μαζί μας τὴν παληὰ τῆς προστυχάντζα.

Χαιρετίσματα 'στὸν Κροῦγερ, τὸν μουρλό, τὸν ξεκουτιάρη
κι' ἐδῶ πέρα νὰ τοῦ πῆτε μὲ τὸ πρῶτο ν' ἀριβάρῃ.
Σᾶς λυποῦμαι, φίλοι Μπόερς... κατευόδιο σας καλό...
σὲ προσμένω, γέρο Κροῦγερ, κι' ἔλα μου γιὰλό γιὰλό.

Καὶ καμπόσσις ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

'Στὴν Νέαν τὴν Ὑόρκην φύλλον Ἑλληνικὸν
μὲ τίτλον Θερμοπύλαι, πολὺ σημαντικόν,
φύλλον σπουδαίας ὕλης καὶ πλούτου καὶ φιγούρας,
τὸ βγάλουν καὶ τὸ γράφουν ὁ Μεσθενεὺς κι' ὁ Μπούρας.

Λόγος, ποῦ τὸν ἀπήγγειλεν ὁ Κωνσταντῖνος Ράδος
ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πλατῆς τῆς ἀναμνηστικῆς,
τῆς ἰδρυθείσης κατ' αὐτὰς ἐν Ἀστρεὶ τῆς Ἑλλάδος,
τόπῳ τῆς Συνελεύσεως, Δευτέρως Ἑθνικῆς.

Κῆπος μικρὸς, ποιήματα Γεωργίου Καθο-Μαλέα
μὲ λυρισμὸν περιπαθῇ κι' εἰς στίχους ρωμαλέα.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μας, παρλαπίπα πατριώτου,
ἀριθμὸς τριαντατρία, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.